

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ARTS

VÝTVARNÁ TVORBA

FINE ARTS PRACTISE

ATELIÉR SOCHAŘSTVÍ 1

STUDIO OF SCULPTURE 1

NEGATIV

NEGATIVE

DOKUMENTACE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
BACHELOR'S THESIS DOCUMENTATION

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE
BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

Marie Videmanová

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

prof. akad. soch. Michal Gabriel

OPONENT PRÁCE
OPPONENT

MgA. Radka Žáková

BRNO 2017

DOKUMENTACE VŠKP

Obrazová dokumentace s popisky

Proces práce:

Odlévání modelu:

Forma po retušování:

Forma s vrstvou lukoprenu:

Vystříkání pur pěnou:

Venku z formy plus zasazení hlavy:

Přilepení do plechové formy:

Připevnění do klikostroje a lití gaformu:

Vytáčení gaformu v klikostroji:

Zajímavý pohled dovnitř před nalitím druhé vrstvy:

Otevření formy, vydlabávání:

Jedna kostka hotová. Negativní sny, Gaform, (70 x 70 x 70cm):

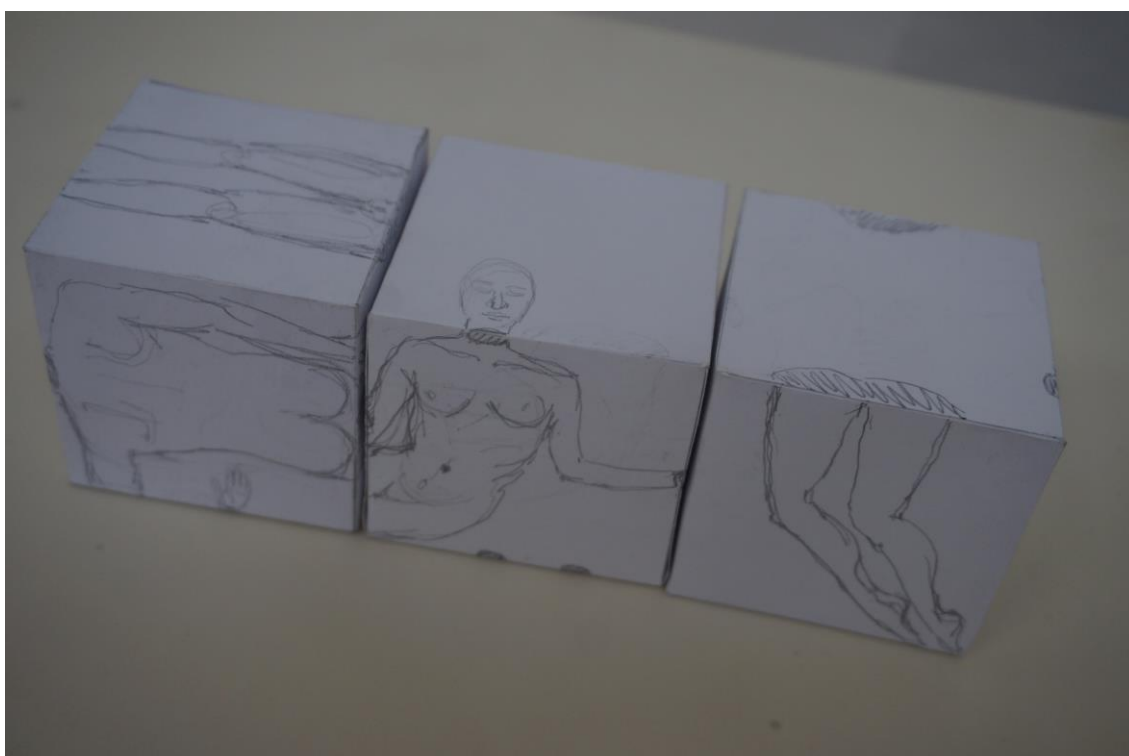
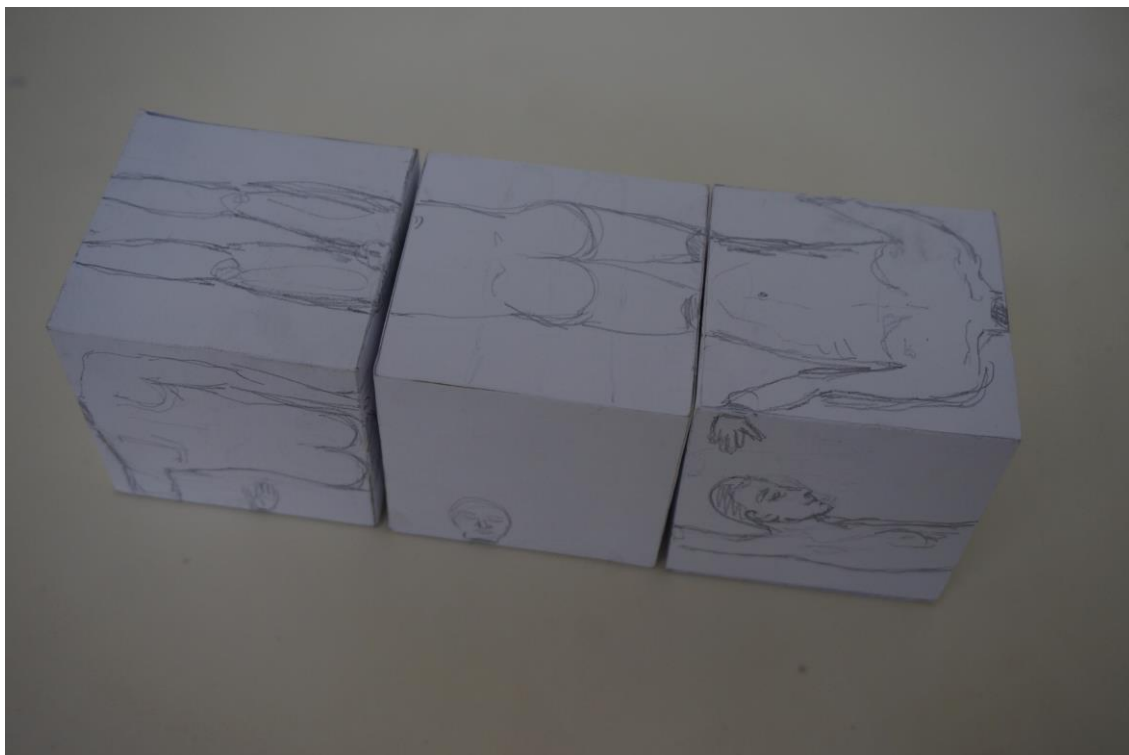
Papírový model, ženská navazující figura (21 x 7 x 7cm):

Papírový model, sochy, mužská navazující figura (21 x 7 x 7cm):

Papírový model, Chaotické, libovolné uspořádání (7 x 7 x 21cm):

Písemná obhajoba:

Bakalářská práce: Marie Videmanová

Název: Negativ

Podnázev: Negativní sny

Inspirace k této soše vznikala postupně ze zkušeností z předchozí tvorby.

Měla jsem oblibu ve spících lidech, v sochách lidských těl v životní velikosti. Tyto sochy jsem různou manipulací deformovala, přetvářela a tím je dostávala do nereálných poloh. Tyto změny umožnily do soch nahlížet, nahlížet do jejich snů. Sochy pak působily jako svaté výjevy z kostelů. Normální poloha spícího člověka se při otočení změnila v jakési gesto. Při této tvorbě série spících lidí, se mi během odlévání živých modelů zalíbily negativní formy odlitků. Bohužel tyto negativy jsou jednorázové a při dalším procesu jsou zničeny a nedochovají se. V této době jsem začala chápat tyto negativy nejen jako meziprodukt, ale také jako sochařský výstup, který měl pro mě tu samou funkci a hodnotu jako klasická socha. Jako otisk, jako sen, zobrazující skutečnost. Tento sen divákovi umožní pocitově vstupovat do figur, do jejich snění.

Ve své bakalářské práci se proto nadále zabývám lidskými formami, ale v jejich opačné formě a dá se říci, že vytvářím hru forem a hraji si s nimi. Nezůstala jsem u klasických forem basreliéfu, tudíž u klasického negativního reliéfu, ale vnořila jsem mé negativy do krychlí, které fungují jako hra kostek, které se mohou různě uspořádat, otáčet, prohazovat. V mé bakalářské práci vytvářím malou skupinu tří kostek, které tuto hru umožňují.

Kostky mají pouze jednu možnost, kde na sebe navazují dvě lidské postavy, dva lidské otisky muže a ženy. Všechny ostatní možnosti uspořádání kostek s otisky těchto dvou postav už na sebe logicky nenavazují - navazují nesmyslně. Tak jak to bývá ve snech. Většinou máme ve snu něco logického, například postavy anebo přírodu, ale pak se ve snech stane vždy něco nereálného například, že začneme létat. A tyto kostky jsou jako sny - někdy i reálné, ale většinou chaotické.

Proto jsem dala mé práci podnázev : „Negativní sny“ Slovo „negativní“ vychází z formy sochy, kterou jsem si zvolila a „sny“ z mé ideje, inspirace, kterou chci pro diváka zobrazit.

Analyzovat sny, jak fungují a jak vcházejí do našeho podvědomí, já nedokážu, pouze si vytvářím moji vlastní hru, která je inspirována vcházením do snů. Snů které se zdají konkrétně těmto dvěma lidem a které jsou rozmanité. Já jsem jen toto dílo postavila na

mé představě o nahlížení do těchto snů a o tom jak tyto sny fungují. Když se mi zdá sen, tak má reálný podklad a pak přechází v něco abnormálního, nereálního. Díky manipulaci s kostkami mám možnost měnit reálné v nereálné. Hraním si s kostkami ovládám tyto dva otisky osob, otisky jejich snů. V mém díle představuje onen reálný základ snu uspořádání kostek, ve kterém na sebe otisky dvou postav anatomicky navazují. A pak přijde sen a kostky přeskupí. Autor nebo divák mají možnost kostky pootočit, vyměnit. Realita se změní v sen. Postavy ve snu na sebe můžou navazovat neanatomicky, nebo vůbec. Z jednoho konkrétního děje se rozvíjí množství dalších, chaotických dějů.

Pro prezentaci mojí bakalářské práce jsem zvolila právě onu „reálnou“ pozici, kdy na sebe postavy navazují, fungují. Kostky jsou postaveny ve sloupu, aby se daly obcházet a dívat se na obě figury.

Některé další možnosti jsem fotograficky zdokumentovala v různých variantách, ležících, otočených, zpřeházených. Tato socha funguje jako hra, která má spoustu variant a je více pohledová.

Každá kostka má 70 x 70 x 70 cm a v základním uspořádání dvou na sebe navazujících figur vznikne sloup o velikosti 210 x 70 x 70 cm.

Ted' bych Vám chtěla vysvětlit proces mé práce: Nejprve jsem si vytvořila malé modely z papíru, na které jsem neustále překreslovala možnosti postavení figur. Snažila jsem se navrhnout pozice postav tak, aby bylo v možnostech lidských modelů tyto pozice zaujmout a poskládat se do prostoru budoucí formy při zachování návaznosti jednotlivých stran a krychlí. Například v ohybu loktů, zápěstí, krku, kolenou atd. Zvolila jsem velikostně ideální modely Martinu a Míšu, kteří v mých představách přesně zapadali do těchto předem daných pozic v krychlích.

Pak jsme přešli na odlévání. A já jsem zjistila, že některé pozice, které jsem si předem vyzkoušela jako zvládnutelné, nefungují u každého, protože každý člověk má jiné ohybové možnosti. A došlo k překreslování a předělávání pozic, tak aby bylo pro modely možné tyto pozice zaujmout a vydržet v nich po celý čas odlévání. Což je u lehčích poloh dvacet minut, ale u celých těl a v těžších polohách je to až hodinu a dvacet minut. Po odlití formy retušuji a dělám z nich pozitiv do lukaprenu, kde mi stačí milimetrová vrstva lukaprenu s tkaninou a zbytek objemu vystříkávám PUR pěnou. Takto vzniklý měkký pozitiv mi dobře slouží k umístění do krychle, protože je poměrně pohyblivý. Tam, kde mi model neudržel například rovně prsty u rukou, tak je můžu k železné formě přiohnout a přilepit. Tím se tedy dostáváme k formě a k upevnění modelů do formy.

Forma je vyrobena z dvoumilimetrového ocelového plechu a má jeden nalévací otvor a navařené úchyty do klikostroje. Do této formy postupně přesně vlepím vyretušované figurové pozitivy těl. Poté se celá krychle s figurami uvnitř uzavře. Sestavená forma

vážící přibližně 50kg se připevní do klikostroje a je připravená na odlévání. Jako materiál jsem se rozhodla použít Gaform - je to velmi rychlá, velmi dobře zatékající dvousložková licí hmota. Mísící poměr složek je 1:1 a doba zpracování je 3 - 5 minut při větší tloušťce vrstvy. V mém případě, kdy je teoretická výsledná tloušťka vrstvy cca 5mm nechávám vytáčet Gaform v klikostrojích dvě hodiny a následné odformování a vyjmutí odlitku z formy nechávám přes noc až na druhý den, po úplném zatvrdnutí. Gaform má velkou výhodu ve vynikající zatékavosti, která zachytí každý detail a dobrou pevnost a tuhost, kdy stačí uvedená stěna 5mm pro dosažení dostatečné pevnosti sochy. Jeho nevýhodou je, že se nedá ničím slepovat a retušovat, protože je velice mastný a další vrstvy nepřilnou. Na jednu kostku 70 X 70 X 70 cm je nutno použít dvacet litrů Gaformu. Jedna část sochy, jedna krychle má tedy po vytvrdnutí cca 20kg.

Pro zajímavost co je klikostroj? Klikostroj je stroj, který otáčí formu ve dvou osách. Stroj byl původně vytvořen a sloužil pro výrobu plastových nádrží, kdy se pod železnou formou zapálil plynový hořák a uvnitř formy se roztavily a slily plastové granule. Já mám štěstí, nebo-li v tomto případě kliku, že tento klikostroj mám k dispozici a takto velké formy můžu odlévat bez fyzické námahy.

Po odlévání a výtuhnutí se postupně otevře forma uvnitř gaformu zůstanou zamčené lidské pozitivy, které je nutno vydlabat. Z těchto lukoprenových pozitivů bohužel nic nezbyde, vše je vydlabáváním zničeno. Následuje finální broušení a retušování.

Inspirací pro mě jsou: Ukrajinský umělec: Nazar Bilyk, který své lidské figury zalévá do průhledných krychlí, a nebo česká umělkyně Eva Kmentová, například se svým „Lidským vejcem“.